

ANT

1. Latour na příkladu Pasteura ukazuje, že:
 - Vědci se stávají 'velkými' a mocnými', protože jsou schopni sepsat spojení a budovat síť
 - Tyto síť se musí šířit zpětně i dopředu z vědeckých center (např. laboratoře) do 'ne-vědeckých' lokací (např. farem)
 - Takto, tyto síť běží napříč prostorem a působí tak, že spojují situované aktéry dohromady, čímž složení prostoru a usnadnění jednání/činů jsou úzce kombinovány
 - Síť jsou 'různorodé': jsou z rozdílných entit a zdrojů. Tyto entity a zdroje jsou kombinovány způsobem, že usnadňují šíření vědeckých faktů a artefaktů.
2. Latour vyžaduje pro vybudování sítí:
 - Procesy 'translace' musí být vykonány tak, že aktéři a entity jsou zapsáni do síťových vztahů
 - 'translace' znamená, že zapsaný autor je přesvědčován, aby se 'identifikoval' se sítí. To může znamenat některé modifikace v aktérově identitě a nebo to může znamenat nějakou modifikaci formy sítě, aby vyhovovala novému aktérovi (přijala?)
 - 'translace' může být vykonána buď konsenzuálně nebo přinucením či kombinací obou.. Aktéři mohou být přesvědčováni, aby se k síti připojili, protože je to v jejich 'zájmu' nebo mohou být přinuceni navzdory svým zájmům.
 - Jakmile jsou zapsáni do sítě, tak se vztahy mezi entitami musí stabilizovat. Tyto stabilizace jsou často delegovány na ne-humánní entity jako jsou technologie, protože materiály různého druhu jsou samy o sobě stabilnější než akce lidí. Krátce, technologie mohou vytvořit dobrý disciplinární (ná)stroj.
3. Latour se domnívá, že:
 - Aktéři mohou jednat jedině ve shodě s ostatními. Aktéři se stávají aktéry jedině tehdy, když jiní vedou činnost ve způsobu schváleném a uznaném 'tím' aktérem
 - Činnost je tak hluboce vztahová: může se konat jen tehdy, když se propojí aktéři, entity a zdroje. Tato propojení jsou po vzájemné dohodě v každodenních rysech socio-prostorového života
 - Aktéři, entity a zdroje jen na závěr nabývají tvaru (získávají identitu) v síti vztahů (jakékoliv dřívější identity jsou pravděpodobně modifikovány nebo vymístěny v procesu zápisu). Aktéři a entity jsou tak ko-konstruovány v sítích.
 - Protože síť jsou svou povahou různorodé, pak spousta aktérů a entit musí být mobilizována, aby činnost byla účinná. To znamená, že když jakýkoliv aktér nebo entita opustí síť, tak celá operace je ohrožena. Takto mají všechny zapsané entity 'moc' svého druhu/svým způsobem.
 - Tento pohled na akce znamená, že bychom měli přijmout 'symetrický pohled na potenciální aktéry: jak lidské, tak ne-lidské mají schopnost vykonat pohyb, který zajistí rozhodující důsledky pro síť jako celek
4. Představa prostoru v Latourově teorii sítí a aktérů:
 - Prostor (a čas) jsou konstruovány v sítích, jsou 'utvářeny' z různých vztahů.
 - Tak k analýze dílčích prostorů (a časů) musíme sledovat síť, abychom následovali procesy, které konstruují prostor (a čas)
 - Síť nikdy nepřehazují registry/záznamy nebo měřítka. Tak v následující konstrukci prostoru (a času), se nikdy nemusíme přesouvat z 'mikro' do 'makro' nebo z lokálního do globálního, spíše sledujeme síť kamkoliv vedou.
 - Teorie sítí/aktérů tak poskytuje jednoduchou terminologii (a jednoduchou metodologii) pro studium prostoru a prostorových vztahů. Prostě zdůrazňuje potřebu následovat/řídit se sítěmi a studovat materiály, jež jsou vytvářeny a vztahy stanovené mezi těmito materiály.
5. Vztah mezi sítí a místním prostorem může být řízen těmito hlavními způsoby:
 - Síť prostě zahrnuje místní a plně je integruje do stávajících vztahů aniž dává prostor pro lokalizovanou volnost. Vznikají otázky k dlouhodobé účinnosti takové dominance, byť jak ukázal Foucault, takové vztahy nepochybně existují.
 - Síť je hluboce vnořena do lokálního a ztrácí svůj tvar a dosah. Opět se trochu zdá malá dlouhodobá budoucnost pro tuto síť jak lokality mohou snadno jít svou cestou.

- Opravdová interakce mezi sítí a lokálním kontextem se koná tak, že obě se mění. Zdá se, že je to norma. Avšak říká nám to málo o podmínkách zahrnutí/zápisu, poněvadž se může stát mnoho variací v tomto uspořádání.
6. Mol a Law (1994) zavádějí tři hlavní prostorové typy:
- Eukleidovský neboli topografický prostor. Týká se prostorů pevných koordinát, s liniemi běžícími napříč povrchu (spíše ve stylu map s vrstevnicemi a dvojrozměrnými prostorovými reprezentacemi). Doel (1999) mluví o pointilismu – zájem o povrch a linie mezi body vede k pouze povrchovému pochopení prostorových vztahů.
 - Síťový prostor. Je to prostor ANT, zvláště v diskusích o dobře vedených, pevně skloubených sítích (Pasteur). Síťový prostor se skládá z různorodých vztahů běžně seskupených v sítích aktérů. Zájem o síťový prostor zaostřují příliš na pevně strukturované způsoby utřídění prostoru.
 - 'Tekutý prostor'. Je novým ohniskem pro teoretiky pracující v žánru AN a odkazuje na prostorové vztahy, které se neustále 'dějí', nabíhají, pohybují. Tento prostorový typ dobře ladí s pojmem prostorů multiplicity, který je tak ústřední v post-strukturalistické geografii.
7. Pro Deleuze prostor je:
- V procesu 'stávání'. Je výsledkem dynamických procesů a je vždy svého druhu emergentní trajektorií.
 - Subjektem k transformaci. Jeho reprodukce v procesech stávání se je založena na ne jednoduché replikaci, ale na změně a inovaci. Entity jsou vzájemně promíchány jak se vytvářejí nové vztahy. Takto prostor nabírá nové tvary a nové identity; je to vždy nové a vyvíjející se.
 - Mnohočetný v povaze, je vytvářen v 'opakujících se posloupnostech'. Tyto posloupnosti jsou vytvářeny v prostorových trajektoriích, jež mohou buď utvářet další multiplicity nebo vytvářet sjednocení různého druhu.
 - Navíc, odlišující se trajektorie nebo linie síly drží odlišné důsledky pro teritoria; mohou mít za výsledek deteritorializaci nebo reteritorializaci. Takto řada sil může působit ke sjednocení teritoriálních prostorů (možná využitím procesů vládnutelnosti) nebo mohou pracovat na narušení teritoriální souvislosti, proto odhalují různé multiplicity.
8. Pro Serrese prostor je také:
- Vícenásobný ve své povaze, takže různé procesy probíhají prostorem i kolem něj, čímž dávají vzniknout zvláštním krajinám prostorových vztahů.
 - Vytvořen z entit, jež jsou spojeny do vztahů, které mohou způsobit 'mezní blízkost i vytvořit vzdálenost'. Prostor je zcela vztahový/relační/relativní než absolutní; jakýkoliv daný prostor je takto komplexním uspořádáním rozdílně skloubených vztahů
 - Sjednocením vztahů vztahů. Poslové a komunikátoři mapující prostory 'v-mezí' vztahy mohou tvořit nové blízkosti a generovat něco souvislosti/koherence a stability, proto zvyšují rozeznatelnost teritoriálního stavu.
 - Turbulentní a chaotické povahou sítě jen tvoří dočasné stálosti (nebo ostrovy stability) s nebezpečím, že se opět rozpustí do neuspořádaných toků časoprostoru. Aby zabránily rozpuštění takových sítí mohou použít buď topografické nebo topologické způsoby uspořádání.